

Č. 12.309.

Zaměstnanci veřejní: * Úřady, u nichž může mít zřízenec finanční stráž trvalé úřední působíště ve smyslu § 12 ve spojení s §em 28 plat. zák. č. 103/1926 Sb., jsou i úřady potravní daně na čáře, zřízené výnosem ministerstva financí ze dne 18. prosince 1920 č. 115.805 (Věstník téhož ministerstva z r. 1920 č. 61).

(Nález z 29. února 1936 č. 11.077/36.)

V ě c: Bohumil H. v Praze (adv. Dr. Viktor Svoboda z Prahy) proti rozh. min. financí v Praze z 20. prosince 1932 o výměře činovného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-l jako respicient finanční stráže v Modřanech žádal podáním z 6. září 1932 vzhledem k tomu, že dne 1. září 1932 bylo jemu na služebních příjmech vyplaceno pouze 1.337 Kč 90 h, ačkoli do té doby dostával měsíčně 1411 Kč 80 h, o doplacení rozdílu anebo o sdělení, z jakých důvodů mu srážka ze služebních příjmů byla učiněna.

Tento dotaz vyřídil inspektorát finanční stráže při okr. finančním ředitelství v Praze výměrem z 3. října 1932 vyrozuměním, že k oné žádosti sdělilo zem. finanční ředitelství — okrsková celní správa — v Praze výnosem ze 16. září 1932, že, ježto byl st-l dne 9. srpna 1932 přeložen od úřadu potravní daně na čáře v Chuchli (skupina míst »A«) k úřadu potravní daně na čáře v Modřanech (skupina míst »C«), poukázalo jemu zem. finanční ředitelství — okrsková celní správa — v Praze k výplatě činovné ročních 2.100 Kč, že, ježto st-l v Chuchli pobíral činovné ročních 3.000 Kč, vzniklo změnou jeho služebního působíště, která jest trvalá, zmenšení činovného o 900 Kč ročně, a že se podotýká, že podle § 12 plat. zákona vyměřuje se činovné podle obce, ve které jest trvalé úřední působíště zaměstnancovo, a mění se tudíž, byl-li přeložen z jedné skupiny míst do druhé.

Odvolání st-lovo z 18. října 1932, podané do výnosu zem. finančního ředitelství v Praze ze 16. září 1932, zamítlo min. financí rozhodnutím z 20. prosince 1932 s odůvodněním, že podle § 28 případně § 12 plat. zákona vyměří se činovné podle skupiny míst, pokud se týče podle obce, ve které jest trvalé úřední působíště zaměstnancovo, že nynější trvalé působíště st-lovo jest v obci Modřanech, která patří do skupiny míst »C«, a nepřísluší tudíž st-li činovné podle skupiny míst »A«, že jest nerozhodné, že jest st-l zaměstnancem potravní daně v Praze, že byl přeložen a že jest tudíž služebně přidělen okr. finančnímu ředitelství v Praze, a že patří evidenci do stavu inspektorátu finanční stráže v Praze, neboť trvalé úřední působíště, čímž jest rozuměti úřad (úřadovnu), u které jest zaměstnanec trvale ustanoven, jest v obci Modřanech, a že rovněž jest nerozhodné, že část obce Modřan jest v obvodu pražské potravní čáry.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost, o které nss uvažoval takto:

St-l je respicientem finanční stráže, tedy ve smyslu § 33 vlád. nař. č. 202/1930 Sb. zřízencem finanční stráže. Službu koná ve smyslu § 1

č. 2 vlád. nař. č. 675/1920 Sb. ve spojení s předpisem § 6 č. 6 vlád. nař. č. 202/1930 Sb. u úřadů potravní daně na čáře, jak tato čára byla stanovena vlád. nař. č. 674/1920 Sb.

Podle předpisu § 34 vlád. nař. č. 202/1930 Sb. platí pro st-le některá ustanovení platového zákona a zejména i předpis § 28 plat. zák. o čínovném. Podle tohoto předpisu se čínovné vyměří podle skupin míst A, B, C, D, při čemž odkázáno je na předpis § 12 plat. zákona. Předpis § 12 plat. zák. pak stanoví, že čínovné se vyměří podle obce, ve které je trvalé úřední působiště úředníkovo, tedy vzhledem k § 28 plat. zák. podle obce, ve které je trvalé úřední působiště zřízencovo podúředníkovo).

Vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí a stížnosti je na sporu otázka, podle které skupiny míst jest st-li vyměřiti čínovné, a jde tedy o to, ve které obci je trvalé úřední působiště st-lovo.

• Nss již ve svém nálezu Boh. A 11.110/34 vyslovil právní názor, že trvalým působištěm úředníkovým (podúředníkovým) ve smyslu §§ 12 a 28 plat. zák. jest rozuměti obec, ve které leží úřad, u něhož bylo zaměstnanci propůjčeno systemisované služební místo, ať se tak stalo novým nebo opětným ustanovením, či povýšením, nebo přeložením, a že je to vždy obec sídla úřadu, u něhož úředník (zřízenec) koná trvale službu, tedy nikoli na základě pouze dočasného nebo přechodného přidělení.

Jde tedy o to, zda úřad potravní daně na čáře v Modřanech, k němuž st-l, jak je ze spisů správních zřejmo, byl inspektorátem finanční stráže při okr. finančním ředitelství v Praze dnem 9. srpna 1932 trvale přidělen (od úřadu potravní daně na čáře v Chuchli), je takovým úřadem, u něhož bylo st-li propůjčeno systemisované služební místo, a u něhož st-l koná trvale službu.

Odpověď na tuto otázku lze dáti jen na základě předpisů o organizaci úřadů pro vybírání potravní daně na čáře.

Zákonem ze 14. dubna 1920 č. 264/1920 Sb. byl ministr financí zmocněn, aby rozšířil potravní daň na čáře v Praze i na předměstské obce (§ 1). V § 3 stanoví zákon tento, že finanční správa určí na obvodu území pojatého do čáry daně potravní místa, kde vstup poplatného zboží je dovolen, a zařídí na místech těch úřady pro vybírání potravní daně na čáře.

K provedení tohoto zákona vydáno bylo vlád. nařízení č. 674/1920 Sb., jímž čára potravní daně v Praze byla rozšířena nejen na obce a osady sloučené s Prahou (zákon č. 114/1920 Sb.), nýbrž i na části dalších obcí a zejména i obce Modřan v soudním okrese zbraslavském.

Výnosem min. financí z 18. prosince 1920 č. 115.805, uveřejněným ve Věstníku min. fin. z r. 1920 pod č. 61, pak byly u provedení vlád. nař. č. 674/1920 Sb. zřízeny úřady potravní daně na čáře a mezi nimi i úřad potravní daně na čáře Chuchle s expositurou »Chuchle-nádraží« (§ 1 č. 1) a »úřad potravní daně na čáře Modřany« s expositurou »Nádraží Bráník-Hodkovičky« (§ 1 č. 23). Tvrdí-li tedy stížnost, že »úřad potravní daně na čáře Chuchle« má tři stanoviště a to v Chuchli, Bráníku-Hod-

kovičkách a v Modřanech, je toto tvrzení v rozporu s uvedeným výnosem min. financí, jímž úřady potravní daně na čáře byly zřízeny, a z něhož plyne, že »úřad potravní daně na čáře Modřany« jest od »úřadu potravní daně na čáře Chuchle« úřadem zcela odlišným. Tomu nevádí ani okolnost, na kterou poukazuje žal. úřad ve svém odvodním spise, že oba tyto úřady z důvodů úsporných jsou spravovány společným přednostou, jenž sídlí v Chuchli.

Vyhláškou min. financí z 28. března 1921 č. 138 Sb. bylo zřízeno »Ředitelství potravní daně v Praze« u okr. finančního ředitelství v Praze, jako jeho zvláštní oddělení pro agendu potravní daně na čáře a spojených s ní daní a dávek, jemuž náleží vyřizovati zmíněnou agendu v mezích působnosti okr. finančního ředitelství v Praze.

Vyhláškou min. financí z 13. října 1927 č. 155 Sb. došlo pak toliko k té úpravě, že ředitelství potravní daně v Praze bylo s účinností od 1. listopadu 1927 sloučeno s okr. finančním ředitelstvím v Praze, kterému bylo uloženo, aby jakožto finanční úřad I. stolice vyřizovalo také agendu potravní daně na čáře a spojených s ní daní a dávek.

Předpisem § 3 vlád. nař. č. 202/1930 Sb. byly pak zřízeny inspektořaty finanční stráže, které obsahují několik oddělení finanční stráže.

Z výnosu zem. fin. ředitelství v Praze z 3. května 1930, jímž st-li bylo propůjčeno systemisované místo ve II. platové stupnici s titulem »respicient finanční stráže« v osobním stavu mužstva finanční stráže v Čechách, plyne, že systemisace služebních míst mužstva finanční stráže v Čechách je provedena jednotně pro celou zemi Českou a nikoli podle jednotlivých úřadů potravní daně na čáře.

Ježto pak podle § 11 vlád. nař. č. 202/1930 Sb. jest služebním úřadem rozuměti úřad, jehož přednosta je podle platných předpisů povolán, aby bezprostředně vykonával na zaměstnance služební dozor, jest vzhledem k organizaci úřadů potravní daně na čáře, jak právě byla vyličená a jak byla provedena vzhledem k zákonnému zmocnění, danému finanční správě §em 3 zák. č. 264/1920 Sb., za služební úřad st-lův, k němuž byl trvale přidělen a u něhož trvale koná službu, pokládati »úřad potravní daně na čáře Modřany« a nikoli úřad potravní daně na čáře Chuchle, jak míní stížnost, třebaže přednosta tohoto úřadu je z důvodů úsporných současně pověřen správou úřadu potravní daně na čáře Modřany.

Na tom nic nemění skutečnost, na kterou poukazuje st-l, že mu výnosem zem. finančního ředitelství v Praze z 26. března 1930 bylo jako respicientu finanční stráže v Praze uděleno povolení bydleti v Modřanech mimo služební působišť, ježto tehdy a sice až do 9. srpna 1932 služebním působišťem st-lovým byla Praha.

Pokud se zástupce stížnosti při ústním líčení dovolával obdoby případu rozhodnutého nálezem nss Boh. A 11.110/34, nestalo se tak případně, neboť v případě tímto nálezem rozhodnutém byl právní stav v podstatné části jiný, totiž v tom směru, že pohraniční policejní komisařství v Petržalce, o které šlo, bylo podle vyhlášky min. vnitra z 2. srpna 1920 č. 538 Sb. zřízeno výslovně jako součást policejního ředitelství v Bratislavě, tedy nikoli jako samostatný úřad.

Je-li tedy »úřad potravní daně na čáře Modřany« úřadem, u něhož st-l trvale službu koná, pak jest obcí, v níž je trvale úřední jeho působišť, obec Modřany, a nikoli Chuchle, a není tedy nezákonným, jestliže mu žal. úřad přiznal činovné podle skupiny míst, do které patří obec Modřany.

Č. 12.310.

Zaměstnanci veřejní. — Část všeobecná: * Státní zaměstnanec — člen Národního shromáždění nemůže z usnesení vlády z 15. července 1927 (intimát předsednictva ministerské rady republiky Československé z 27. července 1927 č. 9994/27 m. r.) dovozovati právní nárok na povýšení.

(Nález z 29. února 1936 č. 11.166/36.)

Věc: Koloman S. ve Spišské Nové Vsi proti rozh. min. vnitra z 28. května 1933 o propůjčení služebního místa ve 4. platové stupnici.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: V podání z 15. ledna 1932, řízeném na min. vnitra, uváděl st-l, vrchní komisař politické správy v 5. platové stupnici a člen Národního shromáždění, že k 1. lednu 1931 bylo několik úřednických míst při politické správě na Slovensku obsazeno i ve 4. platové stupnici s pominutím osoby st-lovy, při čemž zůstalo nepovšimnuto usnesení mín. rady z 27. července 1927 č. 9994/27 m. r., podle něhož státní zaměstnanec — člen Národního shromáždění — má býti povýšen současně se zaměstnancem jemu v pořadí následujícím, nejde-li u tohoto zaměstnance o mimořádné povýšení, a podle něhož se vláda postarala i o způsob přesystemisování takového místa pro zaměstnance — člena Národního shromáždění.

Nař. rozhodnutím rozhodlo min. vnitra o této žádosti st-lově takto: Podle vlád. usnesení z 15. července 1927 (intimát min. vnitra z 12. srpna 1927 č. 13.633 pres.) má býti člen Národního shromáždění povýšen současně se zaměstnancem jemu v pořadí následujícím, nejde-li u tohoto zaměstnance o mimořádné povýšení mimo pořadí. Ježto tyto předpoklady nebyly u st-le dány při posledním povyšování úředníků právní služby politické správy pro zemi Slovenskou, jež stalo se ke dni 1. ledna 1931, nebylo možno navrhnouti jeho povýšení, a nemá min. vnitra z těchže důvodů ani nyní možnosti činiti nějaké opatření na základě jeho žádosti ze dne 15. ledna 1932.

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost na nss, v níž se navrhuje, aby nař. rozhodnutí bylo zrušeno pro nezákonnost.

Nss uvážil o stížnosti té toto:

Podle § 20 úst. listiny z 29. února 1920 č. 121 Sb. dává se státní zaměstnanec, jenž, byv zvolen do Národního shromáždění, vykonal slib jako člen jeho, pokud je členem Národního shromáždění, na dovolenou, má po tu dobu nárok na své stálé příjmy služební (mimo přídavek